R4791 DO YOU BELIEVE IN THE RESURRECTION OF THE DEAD?

மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலை நீங்கள் நம்புகிறீர்களா?

" அவன் இயேசுவையும் உயிர்த்தெழுதலையும் அவர்களுக்குப் பிரசங்கித்தான்." (அப்போஸ்தலர் 17:18

"மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்து அவர்கள் கேட்ட பொழுது சிலர் இகழ்ந்தார்கள்." (அப்போஸ்தலர் 17:32)

"மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதல் இல்லாவிட்டால் எங்கள் பிரசங்கமும் விருதா, உங்கள் விசுவாசமும் விருதா.... கிறிஸ்துவும் எழுந்திருக்கவில்லை.... நீங்கள் இன்னும் உங்கள் பாவங்களில் இருப்பீர்கள். கிறிஸ்துவுக்குள் நித்திரையடைந்தவர்களும் கெட்டிருப்பார்கள்."1 கொரிந்தியர் 15:13-18

"உயிர்த்தெழுதல்" என்ற வார்த்தையை நினைக்கும்போது, அந்த வார்த்தை புதிய ஏற்பாட்டில் முப்பத்தி ஏழு தடவை பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதே அர்த்தத்தை உடைய பல்வேறு வார்த்தைகளும் உள்ளன. கிறிஸ்தவத்தின் விசுவாச கொள்கையில் உயிர்த்தெழுதல் முக்கியமான வேத போதனையாகவும் நித்திய ஜீவனில் நம்பிக்கையும் அறிவிக்கின்றது. இந்த உண்மைகளின் காரணமாகவும் மேலே குறிப்பிடப்பட்ட வசனத்தின் திடமான வார்த்தையின் காரணமாகவும் எந்த ஒரு கிறிஸ்தவனையும் நீ மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலை நம்புகிறாயா என்று கேட்பது வினோதமாக காணப்படலாம்.

எனினும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மரித்தோர் உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்து கிறிஸ்தவர்களிடையே பரவியிருக்கும் சந்தேகத்திற்கு முக்கியமான காரணங்கள் இருக்கின்றன. ஏனெனில் வேத வாக்கியங்களின் மற்ற போதனைகளைக் காட்டிலும் இந்த உயிர்த்தெழுதல் போதனை மிகவும் முக்கியமானதாக நாங்கள் கருதுகிறோம். இந்த காரியத்தைக் குறித்து பொதுவான கவனத்தை ஈர்க்க நாங்கள் விரும்புகிறோம். வேத வாக்கியங்கள் மற்றும் உண்மைகளின் வெளிச்சத்தில் எங்கள் கேள்வியை ஆராய அழைக்கிறோம். இதைக் குறித்து நாங்கள் சரியாக ஆராய்ந்த பிறகு, தேவனுடைய பிள்ளைகளில் அநேகர் உயிர்த்தெழுதலில் உறுதியாக, நியாயத்தின்படி வேதவாக்கியங்களின்படி நம்பிக்கை கொள்ள வருவார்கள்.

பிரசங்கம் செய்வதற்கு உயிர்த்தெழுதல் என்ற பாடம் அபூர்வமாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது

"குருவைப் போல ஜனங்கள்" என்பது ஒரு பழைய பழமொழி. போதிக்கப்படும் அல்லது குருமார்களின் கருத்தே சபை மக்களின் பாதுகாப்பாக கருதப்படுகிற நம்பிக்கையாக இருக்கிறது. மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்து எல்லா சபை பிரிவினரின் கருத்தை ஊர்ஜிதப்படுத்துவது கஷ்டமானதல்ல. ஏனெனில் ஈஸ்டர் ஞாயிறு தவிர மற்ற பிரசங்கங்களில் இந்த தலைப்பு பிரசங்கிக்க எடுத்துக்கொள்ளப்படாது என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். எனினும் ஒவ்வொரு அடக்க ஆராதனையிலும் இது சேர்க்கப்படுகிறது. இந்த அநேக சந்தர்ப்பங்களில் போதகர்களும் ஜனங்களும் மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலில் நம்பிக்கை வைக்கிறார்கள் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம்.

ஒவ்வொரு அடக்க ஆராதனையிலும், கிறிஸ்தவர்களின் நம்பிக்கையாக வைக்கப்பட்டுள்ள அப்போஸ்தலர் பவுலின் வார்த்தைகளை (1கொரிந்தியர் 15) வாசிப்பது ஒரு வழக்கமாக இருக்கிறது என்பது உண்மை. எனினும் அது அந்த ஆராதனையை நடத்துபவரின் சலுகையாக இருக்கிறது. இந்த மரண சம்பந்தத்தைக் குறித்த வசனங்களை வாசிப்பது தனது கடமையாக இருக்கிறது என்று நம்புகிறார். அதிலிருந்து அவர் கூறுவது என்னவென்றால், மரித்து அடக்கம் பண்ணப்பட வேண்டியவர், அவர்களது உறவினர், நண்பர்கள், அயலான் "முன்பைக் காட்டிலும் உயிருடன் இருக்கிறார்" என்று போதகரைப் போல அவர்களும் நம்ப வேண்டும் என்பது தான். மேலும் அவர் "ஆவி நம்பிக்கையுடையவர்கள்," "கிறிஸ்தவ சயின்டிஸ்ட்" என்பவர்களின் கொள்கையைப் போல, அங்கே கூடியிருப்பவர்களைப் பார்த்து இறந்து போனவரின் ஆவி அங்கே அறையில் இருக்கிறது, அவர்களை சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. மேலும் அது பேச அனுமதிக்கப்பட்டால், "உங்கள் கண்களை துடைத்துக் கொள்ளுங்கள்; எனக்காக அழாதீர்கள், நான் மிகவும் சிறந்த நிலைமையில் மகிமையில் இருக்கிறேன்" என்று கூறக்கூடும்.

அநேகருக்கு மரணம் என்பது உண்மையான ஒன்றாக இல்லாமல் ஒரு மாயையாக ஆகின்றது

மரணம் என்பது ஒரு மாயை, அது உண்மையானதல்ல என்று பொதுவான நம்பிக்கை உண்மையிலேயே கிறிஸ்தவர்களிடம் வந்திருக்கிறது. அதாவது ஜனங்கள் மரிப்பது போல காணப்படுகிறார்கள்; ஆனால் மரிப்பதில்லை; ஒரு உயர்ந்த நிலையை அடையும், ஒரு மறுரூபமாக அடையும் அனுபவத்தை பெறுகிறார்கள். "கிறிஸ்தவ சயின்டிஸ்ட்" என்று அழைக்கப்படுகிறவர்கள் "மரணமே இல்லை" என்கிற கருத்தை மிகவும் சரி என்று கூறுகிறார்கள்.

இந்த கருத்தை உடையவர்கள் "மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலை" தொடர்ந்து நம்பமாட்டார்கள். ஏனெனில் யாரும் மரிக்கவில்லை என்றால், எப்படி மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதல் இருக்கமுடியும்? அவர்கள் மரித்ததாக காணப்படுகிறதற்கு முன்னரைக் காட்டிலும் அதிகமான ஜீவனை பெற்றிடும் போது, மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலைப் பற்றிய பேச்சுக்கு எங்கே இடமிருக்கிறது?

ஆனால் ஆயிரக்கணக்கான ஊழியர்கள் இப்படியாக, நமக்கு பதிலளிக்கிறார்கள். "உயிர்த்தெழுதலைப் பற்றி பேசும் போது வெறும் சரீரம் உயிர்த்தெழுவதைப் பற்றியே கூறுகிறோம். நாம் அடக்கம் பண்ணுகிற சரீரம் கல்லறையிலிருந்து திரும்ப இப்படியாக வருகிறது. மரணத்தில் சரீரத்திலிருந்து பிரிந்து போன ஆவிகள் மறுபடியும் உயிர்த்தெழுதலில் அந்த சரீரங்களில் பழைய நிலைக்கு வருகிறது. இதைத்தான் நாங்கள் உயிர்த்தெழுதல் என்று கூறுகிறோம்."

"தொடர்ந்து, நீ ஒரு சம்பத்து "

நன்று, நன்று! படித்த மற்றும் நன்கு புரிந்துகொள்ளக்கூடிய அநேகரிடையே இப்படிப்பட்ட முரண்பாடு இருக்கின்றன! இந்த கேள்வியுடன் வேத வாக்கியத்தின் பக்கம் செல்வதற்கு முன், இப்படிப்பட்ட எதிர்பார்ப்புகள் வேத வாக்கிய போதனையிலிருந்து மாறுபட்டிருக்கிறது என்று காண்பிப்பதற்கு முன் இந்த ஊழியக்காரர்களின் கருத்துக்களின் முரண்பாடுகளை சோதிப்போம்

1. இறந்து போனவர்கள், மிகவும் நன்றாக இருக்கிறார்கள் என்றும் "மாம்சீக கட்டுக்களிலிருந்து" விடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்றும் இப்போது "அவர்களது ஆவிக்குரிய இறக்கைகள் மூலம் தேவனிடம் பறந்து செல்வார்கள் என்றும் அழியக்கூடிய தூசிகள் எதுவும் இனி அவர்களை தடைபண்ணவோ கெடுக்கவோ முடியாது" என்றும் நமக்கு அவர்கள் கூறுகிறார்கள். இன்னும் அவர்கள் இறந்து போனவரின் ஆடம்பரம், சுதந்திரம் மற்றும் ஆசீர்வாதத்தை விளக்குவதில் பரவச நிலைக்கு செல்கிறார்கள். மேலும் இறந்தவர்கள் சரீரத்திலிருந்து விடுதலை அடைந்ததால் பல மடங்கு அதிகமான அறிவையும் விளக்க முடியாத அளவுக்கு ஆசீர்வாதங்ளையும் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

2. அதே மூச்சில் உயிர்த்தெழுதலைப் பற்றிய வேத வாக்கியங்களை தவறான கருத்தில் குறிப்பிடுகிறார்கள். சீக்கிரத்தில் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையில், புதைக்கப்பட்ட அதே மாம்சீக சரீரங்கள் மறு சீரமைக்கப்படும் என்ற நமக்கு கூறுகிறார்கள். (டாக்டர் டால்மேஜ், தனது புகழ் பெற்ற உயிர்த்தெழுதலைப் பற்றிய பிரசங்கத்தில் உயிர்த்தெழுதலின் காலையைக் குறித்து சித்தரித்துக் கூறுகிறார். பூமியின் பல பகுதியிலிருந்து வரக்கூடிய மனித சரீரத்தின் பாகங்கள் மூலம் வானமானது மறைக்கப்பட்டு இருளடைந்து போகும் என்று சித்தரித்துக் காட்டுகிறார். அவைகள் எல்லாம் விபத்து, வியாதி மூலம் அல்லது நீக்கப்பட்ட விரல்கள், கால்கள் கைகள் முதலியன) பிறகு மரணத்தில் பிரிந்த அந்த ஆவிகள் திரும்பி வந்து நிரந்தரமாக அதே சரீரத்தில் நுழையும் என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். உயிர்த்தெழுதலானது நமது இரட்சிப்பின் நிறைவாகவும் மகிமையான பலனாகவும் இருக்கும்படி வேதாகம வசனத்தின்படி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்து தவறாக சித்தரித்ததில் பரவச நிலைமைக்கு பலவந்தமாக செல்லும்படி உணருகிறார்கள். அதன் பலன் வியப்பானதாகவும் மகிமையானதாகவும் இருப்பதாகவும் கூறுகிறார்கள்.

இந்த இரு கருத்துக்களுக்கு உள்ள ஒவ்வாமையை முற்றிலுமாக கவனிக்காததாக தெரிகிறது. இந்த முரண்டபாடான கருத்தை கேட்கிறவர்களும் இதே போல முரண்பாடானவர்களாகவும் நியாயமற்றவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். (வெளிப்படையாக இவர்களது எதிர்பார்ப்புகள் முழுவதுமாக நியாயப்படுத்தப்படுகிறது. ஏனெனில் கேட்பவர்கள் அந்த முரண்பாடுகளை சுலபமாக விழுங்குகிறவர்களாக இருக்கிறார்கள்). ஆம், அவர்களது நம்பிக்கை எவ்வளவு முரணானதாகவும் நியாயமற்றதாக இருந்தாலும், அவர்கள் மிகவும் பலமான விசுவாசத்தைக் கொண்டிருப்பதற்காக அந்த அளவுக்கு தங்களைத் தாங்களே மெச்சிக் கொள்ளுகிறவர்களாகவும் காணப்படுகிறார்கள். எனினும் உண்மை என்னவென்றால் அவர்கள் அதை எளிதில் நம்பக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். தேவனுடைய வசனம் போதிக்காத, அதற்கு மாறானவைகளை, நியாயமற்றவைகளை நம்புவதால் அவர்கள் வெகுமதியை அடையமாட்டார்கள்.

ஐம்பது வயதுக்குப் பிறகு மரிக்கிற ஒருவன், மரிப்பதினால் நூறு மடங்கு அறிவைப் பெற்று, பிறப்பதற்குரிய உரிமை முதலானவைகளைப் பெற்றால், அவர் உயிர்த்தெழுதலின் மூலம் வருத்தத்துடன் ஏமாற்றமடைவார்கள் என்பதை யார் காணாதிருக்கக்கூடும்? அது அவனுக்கு களிமண் குடியிருப்பில் மறுபடியும் ஜெயிலில் போடுவது போலவும் சரீர பிரகாரமான கட்டுப்பாடுகளையும் மானிட எல்லைகளையும் உடையதாக இருக்காதா? பிறகு நூற்றுக்கணக்கான வருடங்கள் இப்படியாக சுதந்திர ஆவியாக இருந்து அண்டசராசரத்தையும் சுற்றி வந்து, சரீரம் மற்றும் சரீர பிரகாரமான எல்லையில்லாமல் தங்கு தடையின்றி இருந்தவர்களை மறுபடியும் ஒரு மானிட சரீரத்தில் அடைப்பது தேவனுடைய பங்கில் சரியானதாக இருக்குமா? அவர்களுக்கு நூற்றுக்கணக்கான வருட சுதந்திரத்தில் மானிட வல்லமைகளும் பயன்களும் மறந்து போயிருக்கும். அடக்க ஆராதனை நடத்துபவர் பிரசங்கிப்பது போல சரீரமில்லாமல் இருப்பது "பேரின்ப நிலையென்றால்," ஒரு உயிர்த்தெழுதலினால் சரீரத்தில் வைப்பது சிறைவாசமாக இருக்காதா?

வேத வாக்கியங்களானது ஒரே நம்பிக்கையை ஆசீர்வாதமான நம்பிக்கையை, உறுதியான நம்பிக்கையை கொடுக்கிறது

நாம் இதுவரை பார்த்ததிலிருந்து, கிறிஸ்தவர்களில் பெரும்பாலானோர் வேத வாக்கியங்கள் போதிக்கிற உயிர்த்தெழுதலையோ (மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதல்) அல்லது அவர்களே போதித்துக்கொள்ளுகிற சரீரத்தின் ஒரு உயிர்த்தெழுதலையோ நம்பவில்லை என்று நாங்கள் யூகித்ததை நியாயப்படுத்தியிருக்கிறோம். நமது பாடத்தின் இந்த முகவுரையுடன், மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்து வேத வாக்கியங்கள் என்ன சொல்லுகிறது என்பதை பார்ப்போம். எந்த வகையில் வேத வாக்கியங்கள் உயிர்த்தெழுதலை ஒரு நம்பிக்கையாகவும், ஒரே நம்பிக்கையாகவும், ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட நம்பிக்கையாகவும் "முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில்" பங்கு பெறப்போகிற கர்த்தருடைய ஜனங்களுக்கு மாத்திரமல்ல, பொதுவாக உலகத்திற்கும் இருக்கும் என்று கூறுகின்றன என்பதைப் பார்ப்போம். உலகமானது நியாயத்தீர்ப்பின் உயிர்த்தெழுதலைக் பெறும். "நித்திய ஆக்கினையின் உயிர்த்தெழுதல்" என்பது தவறான மொழிப் பெயர்ப்பு (யோவான் 5:29)

உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்த வேத வாக்கியங்களின் போதனையை நம்புகிறவர்கள், மரணத்தைக் குறித்து வேதம் போதிக்கிறதை, மரணம் என்பது மரணம் தான் என்பதையும் மற்றும் ஜீவன் அற்றுப்போகுதல் என்பதையும் நம்ப வேண்டும். அதுவரை அவன் நமது தலைப்பு வசனத்தில் அப்போஸ்தலரின் வார்த்தைகளை புரிந்து கொள்ள இயலாது. "மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதல் இல்லையென்றால்... கிறிஸ்துவுக்குள் நித்திரை அடைந்தவர்களும் கெட்டிருப்பார்களே." அப்போஸ்தலரின் இந்த கூற்று ஒரு விதி விலக்காகவோ அல்லது வேறு இடத்தில் சொல்லப்பட்ட வேத வாக்கியங்களின் போதனைக்கு மாறானதாகவோ இல்லை. அவர்களது ஒரு மனதான சாட்சியம் மரணம் என்பது மரணமே ஆகும். அதாவது, "அந்நாளில் அவனது யோசனைகள் அழிந்துபோம், " (சங்கீதம் 146:4) மேலும் வேத வாக்கியங்கள் கூறுகிறதாவது: "அவன் பிள்ளைகள் கனமடைந்தாலும அவன் உணரான்; அவர்கள் சிறுமைப்பட்டாலும் அவர்களைக் கவனியான்." "நீ போகிற பாதாளத்திலே செய்கையும் வித்தையும் அறிவும் ஞானமுமில்லையே." (யோபு 14:21; பிரசங்கி 9:10)

நாம் யாரை நம்புவது – தேவனா அல்லது சாத்தானா?

இங்கே நவீன போதகர்களுக்கும் தேவனுடைய வார்த்தைகளுக்கும் இடையே முரண்பாடு இருக்கிறது. மரித்தோர் ஒன்றும் அறியார்கள் என்று வேத வாக்கியங்கள் கூறுகின்றன. ஆனால் நவீன இறையிலாளர்கள் அவர்களுக்கு (மரித்தோர்) எல்லாம் தெரியும் என்று கூறுகின்றனர். மரணம் என்பது உண்மையாகவே மரணம் என்றும் "நீ சாகவே சாவாய்" என்று பாவத்திற்காக நமது இனத்திற்கு கொடுக்கப்பட்ட தெய்வீக தண்டனையின்படி உண்மையிலேயே பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் வேதாகமம் கூறுகிறது. எதிர்ப்பாளர்கள் சாத்தான் ஏவாளிடம் கூறிய வஞ்சக வார்த்தையாகிய "நீங்கள் சாகவே சாவதில்லை" என்பதை எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். மேலும் மரித்தவர்கள் உண்மையாகவே மரிக்கவில்லை என்று நிரூபிக்க முயலுகிறார்கள். பாவத்திற்கு எதிரான தேவனுடைய தண்டனை அமுலுக்கு வரவில்லை என்றும் மரணமானது நமது இனத்தின் மேல் கொடுக்கப்பட்ட தண்டனை அல்லது சாபமாக இராமல் ஒரு ஆசீர்வாத பரிணாமத்தில் அடுத்த பொதுவான செயல்பாடாக இருக்கிறது என்றும் கூறுகிறார்கள். இந்த இரண்டு கொள்கைகளும் துருவங்களைப் போல எதிரெதிராக இருக்கின்றன. இந்த கொள்கைகளின் இரண்டு போதகர்கள் நாம் காண்பித்தது போல, ஒரு பக்கம் தேவனும் இன்னொரு பக்கம் "ஆதியிலிருந்தே பொய்யனாக இருக்கக்கூடிய சாத்தானும்" இருக்கிறார்கள். நாம் எதை நம்புவது?

இரட்சிப்பின் முழு திட்டமும் இந்த கேள்வியோடு இணைந்திருக்கிறது. மரணம் என்பது ஆதாம் மூலமாக சுதந்தரித்துக்கொண்ட பாவத்திற்கான தண்டனையாக இல்லாதிருந்தால், பிறகு “ஜீவனும் பரிபூரணமும்” இயேசு கிறிஸ்து மூலமாக உயிர்த்தெழுதலில் கொடுக்கப்படுகிற வெகுமதியும் தேவனுடைய ஆசீர்வாதமும் அல்ல. பரவலாக கர்த்தருடைய ஜனங்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதும் அவர்களது மனதில் செல்வாக்கை ஏற்படுத்தியதுமான சாத்தானுடைய கூற்று, தேவனுடைய கூற்றுக்கு, வார்த்தையின் ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் தலைகீழானதாக இருக்கிறது. அதாவது நமது வசனத்தில் அப்போஸ்தலர் கூறுவது போல மரணம் என்பது பாவத்திற்கான தண்டனை அல்லது சாபம் என்பதற்கும், இந்த தண்டனை அல்லது சாபத்திலிருந்து மனிதனை விடுவிக்கவே கிறிஸ்து மரித்தார், அந்த விடுதலை உயிர்த்தெழுதலின் மூலம் வருகிறது, இல்லையென்றால் எதிர்கால ஜீவன் கிடையாது என்பதற்கும் எதிராக இருக்கிறது. சாத்தானுடைய தத்துவம், மரணம் என்பது ஒரு ஆசீர்வாதம் என்றும் அது வாழ்க்கையின் நிறைவையும் சந்தோஷத்தையும் சுதந்திரத்தையும் கொண்டு வருகிறது, என்றும் உயிர்த்தெழுதலானது, சிறைவாசத்தையும் கஷ்டத்தையும் கட்டுப்பாடுகளையும், வலிகளையும் துன்பங்களையும் கொண்டு வருவதாக அறிவிக்கிறது.

அப்போஸ்தலர்கள் இயேசுவையும் உயிர்த்தெழுதலையும் போதித்தார்கள்

எதிராளியின் இந்த வஞ்சகத்தினால் கிறிஸ்தவத்தின் பெரும்பாலான மகா இறையிலாளர் மற்றும் அவர்களது அநேக பின்னடியார்களும் வஞ்சிக்கப்பட்டிருப்பதில் ஆச்சரியமேதுமில்லை. “மனிதனால் (ஆதாம்) மரணம் உண்டானபடியால் மனுஷனால் (மனிதனாகிய கிறிஸ்து இயேசு) மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலும் உண்டாயிற்று; ஆதாமுக்குள் எல்லாரும் மரிக்கிறது போல கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லாரும் உயிர்ப்பிக்கப்படுவார்கள்” என்று அறிவிக்கிற பாவ நிவாரண போதகத்தை விட்டுவிடுகிறார்கள். (1கொரிந்தியர் 15:21,22)

மரணத்தின் மெய்மை மறுக்கப்பட்டால், பாவத்தின் மெய்மையை மறுப்பதில் எந்தவித கஷ்டமும் இல்லை. தகப்பனாகிய ஆதாம் தேவனுடைய சாயலிலும் ரூபத்திலும் சிருஷ்டிக்கப்படவில்லை என்று கோரப்பட்டால், அவன் குரங்கின் சாயலிலும் ரூபத்திலும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதாக கூறப்படும். அப்படியானால், இந்த கீழான அறிவின் நிலைமையில் நித்திய ஜீவனுக்கான சோதனைக்கு தகுதியற்றவனாக இருந்திருப்பான். மேலும் அவன் சோதனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டான் என்பதும் அதில் அவன் தோல்வியடைந்து கிருபையிலிருந்து விழுந்து போனான் என்பதும் மறுக்கப்படுவதாக இருக்கும்.விழுகை மறுக்கப்பட்டால், மனிதன் தற்கால நிலைமைக்கு முன்னேறியிருக்கிறான், குரங்கின் சாயலிலிருந்து முன்னேறி தேவசாயலுக்கு முன்னேறியிருக்கிறான், அதன்பிறகு அடுத்த நிலையை எடுக்க சரியானதாக இருக்கும். மனிதன் விழவில்லையாதலால், விழுகையிலிருந்து மீட்கப்படுவது அவசியமற்றது என்று அறிவிக்கலாம்.

இந்த தப்பறையான வேதாகம நியாயப்படுத்தலின் மூலம், கர்த்தராகிய இயேசு நமது இரசட்கர் என்று அடிக்கடி அறிவிக்கிற தேவனுடைய வார்த்தையை மறுப்பது நியாயமானதாக காணப்படுகிறது. “நம்முடைய பாவங்களை (சபையின் பாவங்களை) மாத்திரமல்ல சர்வ லோகத்தின் பாவங்களையும் நிவர்த்தி செய்கிற கிருபாதார பலியாகிருக்கிறார் ” என்பதையும் மறுப்பது நியாயமானதாக காணப்படுகிறது. அவர் ஆதாமின் ஜீவாதார உரிமையை பெறுவதற்காக தமது சொந்த ஜீவனை நமது மீட்கும் பொருளாக அல்லது சரிசமமான விலைக்கிரயமாக கொடுத்திருக்கிறார்.

தற்கால கிறிஸ்தவ பிரபலமான வெளிச்சம், சுவிசேஷத்தின் முக்கிய அம்சங்களை இப்படியாக மறுக்கிறதை நாம் காண்கிறோம். அப்போஸ்தலர் “இயேசுவையும் உயிர்த்தெழுதலையும்” பிரசங்கித்தார். அதாவது இயேசு பாவத்திலிருந்தும் அதன் சாபமாகிய மரணத்திலிருந்தும் மனுக்குலத்தை இரட்சிப்பவர்; உயிர்த்தெழுதல் என்பது இரட்சிப்பின் வேலையின் மாபெரும் பலன். அதன் மூலம், இந்த யுகத்தின் நிபந்தனையின்படி நித்திய ஜீவனை ஏற்றுக்கொள்ள விரும்புகிறவர்களுக்கு ஆசீர்வாதம் மீட்கும் பொருள் – பலியின் மூலமாக உறுதியாக செய்யப்படுகிறது. தற்கால அவிசுவாசிகளைக் குறித்து நமது கர்த்தரே தமது சொந்த வார்த்தைகளில் சொன்னவைகளை நாங்கள் ஞாபகப்படுத்துகிறோம். அவர் கூறுகிறதாவது: “மனுஷகுமாரன் வரும் போது பூமியில் விசுவாசத்தைக் காண்பாரோ?” (லூக்கா 18:8)

ஐம்புலன்களும் வேத வாக்கியங்களுக்கு இசைவாய் இருக்கின்றன

மரணத்தைக் குறித்து வேத வாக்கியங்கள் கூறுகிற அனைத்தும் நமது சிருஷ்டிகர் நமக்கு அளித்திருக்கும் ஐந்து புலன்களுக்கும் இசைவாக இருக்கின்றன. இதைத்தான் நாம் எதிர்பார்க்க வேண்டும். தெய்வீக வெளிப்படுத்தல்கள் நமது உணர்வுகளுக்கு மாறானதாக இருந்தால், நமது புலன்களில் தவறு இருப்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள நாம் தயாராக இருக்க வேண்டும். ஆனால் ஒரு மானிட கோட்பாடு நமது புலன்களுக்கும், வேத வாக்கியங்களின் அறிக்கைக்கும் மாறுபாடானதாக இருக்கும் பொழுது அந்த கோட்பாடு நிராகரிக்கப்பட வேண்டும். புலன்களின் சாட்சியம் சரியானதாக இருக்கும். இப்படியாக தேவன் கொடுத்த புலன்களை(பாவத்தினால் சேதமடைந்திருந்தாலும்)யும் தெய்வீக சட்சியத்தையும் நிராகரித்தால் அவன் இருளுக்கும் இடறுதலுக்கும் வழிநடத்தப்படுவதைத் தவிர வேறு எதையும் எதிர்பார்க்க தேவையில்லை. இக்காலத்திலும் பத்தொன்பது நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு நடந்ததைப் போல குருடனுக்கு குருடன் வழிகாட்டி இருவரும் அவிசுவாசம் மற்றும் தப்பறை என்னும் குழியில் விழுகிறார்கள்.

இவைகள் சாகிறது போலவே, அவர்களும் சாகிறார்கள்; அவர்களுக்கெல்லாம் சுவாசம் ஒன்றே

தேவனுடைய சாட்சியத்தைப் போலவே நம்முடைய புலன்களின் சாட்சியமும், மரணம் என்பது ஜீவனை இழந்து போதல், ஜீவனின் அபிவிருத்தி அல்ல என்று கூறுகின்றது. மரிக்கிறவர்களை கவனியுங்கள். அவனது சரீரம் மற்றும் மனதின் சக்திகள் ஜீவன் போகும் வரை குறைந்து கொண்டே போவதைப் பாருங்கள். அவனிடமிருந்து எதையும போவதை நீங்கள் பார்க்கவில்லை. மரண பிதற்றலைத் தவிர வேறு எதையும் உங்களால் கேட்டிருக்க முடியாது. நாடித்துடிப்பு குறைந்து கொண்டே போவதை உணரலாம்; மூச்சுத்திணரலை கவனிக்கலாம். நீங்கள் சோதித்து அறிந்து உங்கள் புலன்கள் அனைத்தும் உங்கள் நண்பன், உங்கள் அன்பானவர் இறந்துவிட்டார், உயிரோடில்லை என்று உணர்த்துகின்றன. உங்களைச் சுற்றிப் பார்த்து, இந்த விஷயத்தை ஆராய்ந்து மற்றவர்களிடம் “அடுத்து என்ன?” என்று கேட்கிறீர்கள். உங்கள் புலன்களுக்கும் பதில், “அடுத்தது அழிவு என்பது ஆகும். உயிர் போனவுடன் அந்த உடல் மண்ணுக்கு மண்ணாகவும் சாம்பலுக்கு சாம்பலாகவும் அடக்கம் பண்ணப்பட வேண்டும்.” உங்கள் நண்பனுடைய மரணத்திற்கும் ஒரு மிருகத்தின் மரணத்திற்கும் ஒற்றுமை இருப்பதை கவனியுங்கள். உங்கள் புலன்கள் அவர்களுக்கிடையே எந்த வித்தியாசத்தையும் உணரவில்லை. வேத வாக்கியங்கள் கூறுகிறதாவது: “இவைகள் சாகிறது போலவே அவர்களும் சாகிறார்கள்; ஜீவன்களுக்கெல்லாம் சுவாசம் ஒன்றே. ” (பிரசங்கி 3:19)

ஆனால் ஒரு எதிர்கால வாழ்க்கையை விரும்பி, நமது சிருஷ்டிகர் நமது இயற்கையான சுபாவத்தில் , நம்பிக்கையே இல்லையா? மனிதன் மிருகத்தைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவன் இல்லையா என்று நீங்கள் கேட்கும்படி வைத்திருக்கிறார். வேத வாக்கியங்கள் உங்கள்

கேள்விக்கு பதில் சொல்லுகிறது. சரீர பிரகாரமாக பார்க்கும் போது "மிருகத்தைப் பார்க்கிலும் மனுஷன் மேன்மையுள்ளவன் அல்ல" என்று உறுதியாக சொல்லுகிறது. ஆனால் மனிதன் மிருகத்தைக் காட்டிலும் அதிக வல்லமையை உடையவனாக இல்லாதிருந்த போதிலும், சிருஷ்டிகர் மிருகங்களுக்கு செய்யாத ஒன்றை மனிதர்களுக்கு தேவன் வைத்திருக்கிறார். அதாவது நாம் விரும்புகிற நித்திய ஜீவன் ஆகும். இந்த நித்திய ஜீவனை ஆரம்பத்திலேயே தேவன் கொடுத்திருந்தார் என்று வேத வாக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. மரணமற்ற ஜீவனை மனிதனுக்கு கொடுக்காதபடி, ஜீவனை தக்கவைக்கிற ஜீவ விருட்சத்தின் கனியை ஏதேனில் வைத்து, அதன் மூலம் ஜீவனை தொடர்ந்து பெற்றிருக்கும்படி செய்தார். எனினும் இந்த நிலைமை நிபந்தனைக்குட்பட்டது. அவன் தன் சிருஷ்டிகருக்கு கீழ்ப்படிந்திருப்பதைப் பொருத்து இருக்கிறது.

மனிதனுடைய கீழ்ப்படியாமை அவனுக்கு மரண தண்டனையைக் கொண்டு வந்தது. அந்த தண்டனையை நிறைவேற்றுதவதற்கு ஜீவ விருட்சத்தின் கனியை புசிக்காதபடி ஏதேன் தோட்டத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டான். இப்படியாக வெளியேற்றப்பட்டு, "நீ சாகவே சாவாய்" என்ற தண்டனை படிப்படியாக நிறைவேற்றப்பட்டு, ஏறக்குறைய முதல் ஆயிரம் வருட முடிவு வரை வாழ்ந்து ஆதாம் மரித்தார். அவரது சந்ததி, காலம் செல்லச்செல்ல, பலவீனப்பட்டு தற்போது (விஞ்ஞானம், மருத்துவம் மற்றும் சுகாதார முறைகள் முன்னேறியிருந்தும்) மனிதனின் ஆயுசு நாட்கள் சாராசரியாக முப்பத்து ஐந்து வருடங்களுக்கு குறைந்திருக்கிறது. மனிதனின் ஆயுசு நாட்கள் பலத்தின் மிகுதியால் எண்பது வருடமாக இருந்தாலும், அதின் மேன்மையானது வருத்தமும் சஞ்சலமுமே. "ஜீவனுள்ளோர் தேசத்திலிருந்து அறுப்புண்டு," "சத்துருவின் தேசத்திற்கு செல்கிறான். " அதாவது மரணம் என்கிற சிறை வீட்டிற்கு செல்கிறான். முன்னரே அதில் இருபதாயிரம் மில்லியன் ஜனங்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. "துன்மார்க்கருடைய தொந்தரவு அங்கே ஓய்ந்திருக்கிறது. பெலனற்று விடாய்த்துப் போனவர்கள் அங்கே இளைப்பாறுகிறார்கள்." (யோபு 3:17-19)

"அநீதியுள்ளவர்களுக்கு பதிலாக நீதியுள்ளவராய் இயேசு மரித்தார் "

மரித்தோரைக் குறித்த நமது கேள்விகளுக்கு வேத வாக்கியங்கள் பதிலளிக்கின்றன. தெய்வீக தண்டனையாகிய மரணத்தை அது நியாயப்படுத்தி உறுதிப்படுத்துகிறது. எனினும் அது நமது சிருஷ்டிகரை இரக்கமும் தயவுமுள்ள தேவன் என்று அறிவிக்கிறது. மேலும் நம்மை விடுவிக்க இரக்கமும் கரங்களும் இல்லாதபோது, அவரது கரம் நமக்கு இரட்சிப்பைக் கொண்டு வந்தது. கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து யேகோவாவின் கரமாக இருக்கிறார் என்றும், அவர் நம்மை துன்பம், வலி, பாவம் மற்றும் வியாதியிலிருந்து விடுவிக்கவும், மரணமாகிய சிறை வீட்டிலிருந்து இரட்சிக்கவும், தேவனுடைய பிள்ளைகளின் சுதந்தரம் மற்றும் சலுகைகளை நாம் திரும்பப் பெறவும், கரங்களை நீட்டினார் என்று வேத வாக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

நமது மீட்புக்காகவும், நமக்கு மீட்கும் பொருளைக் கொடுக்கவும், தேவன் தம்முடைய ஒரே பேறான குமாரனை ஏற்ற காலத்தில் அனுப்பினார் என்பது தெய்வீக இரக்கத்திற்கு இசைவாய் இருந்தது. இறுதியாக, தெய்வீக இரக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுகிற அனைவரையும். விழுகையினால் வந்த அனைத்து விளைவுகளிலிருந்தும் மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதல் மூலமாக மீட்கவும் அனுப்பினார். ஆனால் தெய்வீக அன்பு, தெய்வீக நீதியை ஒன்றுமில்லாததாக்காது. இயேசுவை விசுவாசிக்கிறவர்களை அவர் நீதிமானாக்கிறவரா -யிருந்தால், தேவன் நேர்மையாக இருப்பது அவசியம். எனவே நீதியின் தேவை, பாவத்திற்கு தண்டனை, விடுதலை மற்றும் திரும்பக் கொடுத்தலின் வேலை ஆரம்பிப்பதற்கு முன் நமது இரட்சகரால் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இங்கே பாவத்திற்கான தண்டனை என்ன என்பதற்கும், என்ன இல்லை என்பற்கும் ஆதாரத்தை நாம் இங்கே பெற்றிருக்கிறோம். ஏனெனில், நமது கர்த்தராகிய இயேசு பாவத்திற்கான நீதியான தண்டனையை நமக்காக செலுத்துகிறதினால், நமக்காக அவர் எதைக் கொடுத்தாரோ அதுவே நமக்கு எதிரான தண்டனையாக இருந்தது. அவர் நமக்காக என்ன செய்தார்? அவர் நமக்காக தன் ஜீவனைக் கொடுத்தார் என்று வேத வாக்கியங்கள் கூறுகின்றன; "நமது பாவங்களுக்காக அவர் மரித்தார்." "அநீதியுள்ளவர்களுக்குப் பதிலாக நீதியுள்ளவராக அவர் மரித்தார்." அவர் "தமது ஆத்துமாவை மரணத்தில் ஊற்றினார்." அவர் "தமது ஆத்துமாவை (நமது) குற்றநிவாரண பலியாக ஒப்புக்கொடுத்தார்." "அவருடைய தழும்புகளால் நாம் குணமாகிறோம். " (ஏசாயா 53:4-6; 10,12)

நமது இரட்சிப்பின் விலைக்கிரயமாக நமது கர்த்தராகிய இயேசு நித்திய ஆக்கினையை அனுபவிக்கவில்லை என்பதை காட்டிலும் பெரிய நிரூபணம் ஏதுமில்லை. ஆகையால் இந்த காரியத்திற்கு நிரூபணம் தேவைப்பட்டால், நித்திய ஆக்கினை நமது பாவத்திற்கான தண்டனை இல்லை என்கிற நிரூபணத்தை இங்கே நாம் பெற்றிருக்கிறோம். மாறாக, நமது கர்த்தராகிய இயேசு நமது பாவங்களுக்காக மரித்தார் மற்றும் பரலோக பிதாவானவர் நமது சார்பாக அவரது பலியை ஏற்றுக்கொண்டார் என்கிற உண்மை பாவத்தினால் நாம் இழந்தது ஜீவன் என்பதை நிரூபிக்கிறது. நமது இனத்திற்கு எதிரான தெய்வீக பிரமாணத்தின் தண்டனை ஜீவனை இழத்தலாக இருந்தது. மரண தண்டனையின் கீழாக முழு மனுக்குலமும் மரணத்தின் மாபெரும் சிறை வீட்டிற்கு, கல்லறைக்கு, ஷியோலுக்கு, ஹேடஸ்ஸூக்கு சென்றிருக்கிறது. ஆகையால் நமது அன்பான இரட்சகரும் நமக்காக ஜீவனை கொடுத்தபோது, ஷியோலுக்கு, ஹேடஸ்ஸூக்கு, கல்லறைக்கு சென்றார். அவர் நமது இடத்தை எடுத்துக்கொண்டு நமக்காக நமது பாவங்களுக்காக தண்டனையை அனுபவித்தார்.

ஆனால் இயேசுவின் மரணம் மனிதனை மரண தண்டனையிலிருந்து விடுவிக்கிறது. ஆகையால் மரணத்திலிருந்து அவரது உயிர்த்தெழுதல், அவரை ஏற்றுக்கொண்டு கீழ்ப்படிகிறவர்களுக்கு நீதிமானாக்கப்படுதலை உறுதிப்படுத்தியது. மீட்கும் பொருளின் விலைக்கிரயம் முற்றிலுமாக திருப்திகரமாக இருந்தது என்பதற்கான ரூபகாரத்தை பிதாவானவர் அளித்தார். இப்படியாக பிதாவானவருக்கு கீழ்ப்படிந்திருந்து நமது கர்த்தர் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டார். பிதாவானவரின் ஏஜெண்டாகவும் பிரதிநிதியாகவும் இருந்து விரைவில், அவரது விலையேறப் பெற்ற இரத்தத்தினால் மீட்கப்பட்ட முழு உலகத்தையும் ஆசீர்வதிக்கும் வேலையை ஆரம்பிப்பார்.

மரணத்தின் சிறை வீடு திறக்கப்பட்டு, கைதிகள் விடுவிக்கப்படுகிறார்கள்

உலகத்தின் ஆசீர்வாதம் என்பது சிறைவீட்டை திறந்து கைதிகளை விடுவிப்பதாகும். அவர்கள் கடந்த ஆறாயிரம் வருடங்களாக மரணத்தின் வீட்டிற்கு சென்று கொண்டிருந்தார்கள். இந்த காரணத்தினால் தான் நமது கர்த்தர் ஜீவனை அளிப்பவர் என்று அழைக்கப்படுகிறார். ஏனெனில் ஆதாமில் ஜீவனை இழந்த உலகத்தின் மனுக்குலத்திற்கு ஜீவனை திரும்பக் கொடுப்பது அவரது மாபெரும் வேலையாக இருக்கும். மனுக்குலத்திற்கு ஜீவனை திரும்ப கொடுப்பது அவர்களது வலிகளையும், நோய்களையும், கஷ்டங்களையும் நீக்குவது என்று பொருள்படும். இவைகளெல்லாம் மரணத்தின் செயல்பாடுகளாக இருப்பதால் நமது இரட்சகர் மாபெரும் மருத்துவர் என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

மரணத்தின் சிறை வீட்டைத் திறந்து, கைதிகளை விடுவித்தார் (ஏசாயா 42:6) என்ற தீர்க்கதரிசனம் சந்தேகத்திற்கு இடமளிக்காதபடி சரியாக நமது கர்த்தரால் அவருக்கே பிரயோகிக்கப்பட்டது. ஆனால் அவர் தமது உயிர்த்தெழுதலில் உடனே மரணத்தின் சிறை வீட்டை உடைத்து சகல கைதிகளையும் உயிர்த்தெழுதலின் மூலம் விடுவிக்கவில்லை. இந்த வேலை எப்போது நடக்கும் என்பது பற்றி அவர் கூறுகிறதாவது: "பிரேதக்குழியிலுள்ள அனைவரும் மனுஷ குமாரனுடைய சத்தத்தைக் கேட்கும் காலம் வரும்." (யோவான் 5:25-29) "அதைக்கேட்கிறவர்கள் (அவரது சத்தத்துக்கு கீழ்ப்படிகிறவர்கள் அப்போஸ்தலர் 3:22) ஜீவிப்பார்கள்."

நமது கர்த்தர் இப்படியாக சுவிசேஷ யுகத்தின் இடைக்காலத்தை கடந்து சென்றார். அவர் வருகிற யுகத்தில் நிறைவு செய்யப்போகிற அவரது மாபெரும் வேலையை குறிப்பிட்டார். ஏனெனில் அது பிதாவானவரின் முன்னேற்பாடு செய்யப்பட்ட திட்டம். பிதாவானவர் தமது குமாரனை அனுப்பினார்; குமாரனும் மீட்கும் வேலையை "இளைப்பாறுதலின் காலத்திற்கு" அல்லது உயிர்த்தெழுதலின் காலத்திற்கும் மேசியாவின் ஆளுகையில் உலகின் பொதுவான ஆசீர்வாதத்துக்கும் முன்னதாக விருப்பத்துடன் எடுத்துக்கொண்டார். இந்த சுவிசேஷ யுகத்தின் காலத்தை உலகத்திலிருந்து, ஒரு "சிறு மந்தையை," "ராஜரீக ஆசாரியர்களை" "பரிசுத்த ஜாதியை" "சொந்த ஜனத்தை" தெரிந்து கொள்ளுகிற இன்னொரு வேலையை எடுத்துக்கொள்ளுகிறார். அவர்கள் மத்தியஸ்த ராஜ்யத்தின் கனத்தில் அவர்களது கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவின் உடன்சுதந்தரராக இருப்பார்கள். அவர்கள் அந்தகாரத்தின் அதிபதியை அழிக்கும் மாபெரும் மகிமையான வேலையிலும், அறியாமை, பாவம், மூட நம்பிக்கை ஆகியவற்றின் கைதியாக இருந்தவர்களை மரணத்தின் சிறை வீட்டை உடைத்து திறந்து விடுதலை பண்ணுகிறதிலும், முற்பிதாவாகிய ஆபிரகாமிடம் அவரது சந்ததிக்குள் (கிறிஸ்துவும் அவரது தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சரீரமாகிய சபையும்) "சகல ஜாதிகளும் ஆசீர்வதிக்கப்படும்" என்று தேவன் பண்ணின வாக்குத்தத்தத்தை நிறைவேற்றுவதிலும் இரட்சகருடன் இணைந்திருப்பார்கள். (கலாத்தியர் 3:8,16,29)

"முதலாம் உயிர்த்தெழுதலுக்கு பங்குள்ளவன் பாக்கியவானும் பரிசுத்தவானுமாயிருக்கிறான்"

இந்த வேத வாக்கிய கூற்று முதலாம், பிரதானமான அல்லது விசேஷித்த உயிர்த்தெழுதல் உண்டு என்றும் அதன் பிறகு பொதுவான உயிர்த்தெழுதல் உண்டு என்றும் நமக்கு வெளிப்படுத்துகிறது, இந்த முதலாம் அல்லது உயர்ந்த உயிர்த்தெழுதல் நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலையும் அவரது சரீரமாக தெரிந்தெடுக்கப்படுகிற சபையையும் உள்ளடக்கியது; இதற்கு அதிகமாகவும் இல்லை, இதற்கு குறைவாகவும் இல்லை. "முதலாம் உயிர்த்தெழுதலுக்கு பங்குள்ளவன் பாக்கியவானும் பரிசுத்தவானுமாயிருக்கிறான்; இவர்கள் மேல் இரண்டாம் மரணத்திற்கு அதிகாரமில்லை; இவர்கள் தேவனுக்கும் கிறிஸ்துவுக்கும் முன்பாக இருந்து அரசாளுவார்கள்." இவர்கள் மேசியாவின் ராஜ்ய வகுப்பார். முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் பங்குள்ளவர்கள் மானிட சுபாவத்திலிருந்து தெய்வீக சுபாவத்திற்கு, ஆவியின் சுபாவங்களிலேயே உயர்ந்த சுபாவத்துக்கு உடனடியான மறுரூபமாக்கப்படும் அனுபவத்தை பெறுவார்கள், மானிட சரீரமோ, மாம்சமும்இரத்தமும் உடையதோ அல்ல; ஏனெனில் "மாம்சமும், இரத்தமும் தேவனுடைய ராஜ்யத்தை சுதந்தரிக்காது." சிலர் "மாம்சமும் இரத்தமும்" என்கிற சொற்றொடரில் குழப்பமடைகிறார்கள். அது மானிட சுபாவத்தை குறிக்கிறது என்பதைக் காண தவறுகிறார்கள். இதே சொற்றொடர் அதே புதிய ஏற்பாட்டு ஆசிரியரால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மற்ற வசனத்தை சோதிக்கும்படி அழைக்கிறோம். அப்படிச் செய்வதால் நம்முடைய விவரித்தலின்படி. வேதவாக்கியங்களின்படி மானிட சுபாவம் என்பதை ஏற்றுக்கொள்வார்கள். இந்த சொற்றொடர் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள கீழ்க்கண்ட வசனங்களை பார்க்கவும்: மத்தேயு 16:17; யோவான் 3:5,6; 1 கொரிந்தியர் 15:50) அவர்களது சோதனையும் அவர்களது இருதயத்தை பூரணப்படுத்துகிற வேலையும் முன்னமே நடைபெறுகிறது. அதில் ஜெயங்கொண்டவர்கள் மட்டுமே ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுவார்கள். அவர்களது குணலட்சண மாற்றங்களில் சில. பலவீனத்திலிருந்து வல்லமை, அபகீர்த்தியிலிருந்து மகிமை, அழிவிலிருந்து அழியாமை, ஒரு இயற்கையான (மானிட) சரீரத்திலிருந்து ஆவிக்குரிய சரீரம் என்று அப்போஸ்தலரால் குறிப்பிடப்படுகிறது.

வேதாகமத்தில் எல்லா இடங்களிலும் குறிப்பிட்டிருப்பது போல உயர்ந்த, மேலான உயிர்த்தெழுதல் சுவிசேஷ யுகத்தின் முடிவில் முழு சுவிசேஷ யுக சபையும் நிறைவடையும் போது இருக்கும். ஜீவிக்கும் அங்கங்களின் ஆவியின் சுபாவத்திற்கு "மறுரூபமடைதல்" இதில் உள்ளடக்கியிருக்கிறது. மானிட ஜீவிகளாக அவர்கள் மரிக்கும் தருணம், அவர்கள் பூரண ஆவியின் ஜீவியாக "மறுரூபம்" அடைகிற தருணமாக இருக்கும். மரித்திருக்கிற கர்த்தருடைய ஜனங்கள் மற்ற மானிடர்களைப் போல மனித ஜீவியாக உண்மையில் மரித்திருக்கிறார்கள்; ஒன்றும் அறியார்கள். தேவன் அவர்களுக்கு உயிர்த்தெழுதலை வைத்திருக்கிறார் மற்றும் அதைக் குறித்து அவர்கள் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதில் அவர்கள் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்கள் நித்திரையில் இருப்பதாக, உழைப்பிலிருந்து ஓய்வு பெறுவதாக பேசப்படுகிறார்கள். "நீதியின் கிரீடம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது, நீதியுள்ள நியாயாதிபதியாகிய கர்த்தர் அந்நாளில் அதை எனக்கு தந்தருளுவார்; எனக்கு மாத்திரமல்ல" என்று அப்போஸ்தலர் அறிவிப்பது போல கிரீடத்திற்காக அவர்களும் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இதே போல உலகத்தின் மனுக்குலம் இன்னும் அவர்கள் கர்த்தரை அறியாதிருந்தும் கூட "இயேசுவுக்குள் நித்திரையடைந்தவர்கள்" என்று பேசப்படுகிறார்கள். ஏனெனில் முழு உலமும் ஆதாம் மூலமாக மரண தண்டனைக்குள்ளாக இருந்தது. தண்டனை கொடுக்கப்பட்ட சமயத்தில் அதில் தங்கள் பங்கை அறியாமல் ஆதாமின் அரையில் இருந்தனர். இப்பொழுது அனைவருக்காகவும் மீட்கும் பொருளாக தம்முடைய் ஜீவனை இயேசு கொடுத்ததால் அவர்கள் அனைவரும் மரணத்திலிருந்து எழுவார்கள். அவர்கள் அனைவரும் மரணத்திலிருந்து எழும்புவதால், உயிர்த்தெழுப்புகிற தெய்வீக ஏற்பாட்டை அறிந்தவர்கள், விசுவாசத்தினால் இடைக்காலத்தை நித்திரையில் இருப்பதாக அடையாளமாக பேசுகிறார்கள். மரணத்தின் சிறை வீட்டிற்கு செல்லுகிற நமது அனைத்து நண்பர்களும் உயிர்த்தெழுவார்கள் என்று நம்பிக்கை கொள்ள வேண்டும் என்று அப்போஸ்தலர் நமக்கு வலியுறுத்துகிறார். கிறிஸ்து இயேசுவில் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டவர்கள் மாத்திரமல்ல, நாம் வருத்தப்பட விரும்புகிற சில பேரும் உள்ளடங்கியிருக்கி -றார்கள். அவர் கூறுகிறதாவது: "சகோதரரே, நித்திரையடைந்தவர்களி -னிமித்தம் (மரித்திருக்கிற நம்முடைய நண்பர்கள் அனைவரும்) நீங்கள் நம்பிக்கையற்றவர்களான மற்றவர்களைப் போலத் துக்கித்து, அறிவில்லாதிருக்க எனக்கு மனதில்லை. இயேசுவானவர் (மீட்கும் பொருளாக எல்லாருக்காகவும்) மரித்து பின்பு (கர்த்தராகவும் ஜீவனை கொடுப்பவராகவும்) எழுந்திருந்தார் என்று விசுவாசிக்கிறோமே. அப்படியே இயேசுவுக்குள் நித்திரையடைந்தவர்களையும் (தம்முடைய விலையேறப் பெற்ற இரத்தத்தினால் வாங்கப்பட்ட அனைவரும்) தேவன் அவரோடு கூட (மரணத்தின் சிறை வீட்டிலிருந்து) கொண்டு வருவார்."

பொதுவான உயிர்த்தெழுதல் நியாயந்தீர்ப்புக்காக எழுப்பப்படுகிறது

முதலாம் உயிர்த்தெழுதல் என்பது கிறிஸ்து இயேசுவினால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட, ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட பரிசுத்தராகிய அவரது சரீரத்துக்கானது. உலகத்திற்கான பொதுவான உயிர்த்தெழுதல் நியாயந்தீர்ப்பிற்கான உயிர்த்தெழுதல் ஆகும். இது பொதுவான

மொழிபெயர்ப்பில் “ஆக்கினைக்கான உயிர்த்தெழுதல்” என்று தவறாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. அது “நியாயந்தீர்ப்புக்கான உயிர்த்தெழுதல்” என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஏனெனில் முழு மனுக்குலத்திற்கும் முழு உயிர்த்தெழுதலையும் அல்லது ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமையினால் இழந்துபோனதையும் ஆதியில் ஆதாமுக்கு கொடுக்கப்பட்ட அனைத்தையும் திரும்பக் கொடுப்பதற்கான அனைத்து ஏற்பாடுகளையும் தேவனைப் பொருத்தவரை செய்திருக்கிறார். இவையனைத்தும் இரட்சகரின் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தினால் மீட்கப்பட வேண்டும். எனினும் அங்கே புதிய உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைகள் இந்த ஆசீர்வாதங்களுடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

நித்திய ஜீவனை விரும்பி, தெய்வீக அரசாங்கத்தின் பிரமாணமாகிய நீதியின் கொள்கைகளின் மேல் இருதய அனுதாபம் உடையவர்களைத் தவிர வேறு யாருக்கும் கிறிஸ்து மூலமாக நித்திய ஜீவனை அளிக்க தேவன் நோக்கம் கொண்டிருக்கவில்லை. ஆகையால் உலகமானது மரண நித்திரையிலிருந்து எழுந்திருக்கும்போது, அது உயிர்த்தெழுதலை குறிக்காது, அதைவிட குறைவானதைக் குறிக்கும். ஏனெனில், அதன் முழுமையான வேத வாக்கியங்களின் அர்த்தத்தில், பாவம் மற்றும் மரணத்தை விட்டு பூரண ஜீவியாக, பூரண ஜீவனில் முழுமையாக எழும்பி வருவதைக் குறிக்கிறது.

கிறிஸ்து மற்றும் சபைக்கு உலகத்தில் முதல் வேலை, சிறைக்கு மரணத்தில் இறங்கியிருக்கிறவர்களை, அவர்களை மரிக்கும்போது இருந்த அதே நிலையில் உயிரோடு எழுப்புதலாகும். சமூகத்தின் சுற்றுப்புற சூழ்நிலைகள் அப்பொழுது முன்னேறியிருக்கும். அறியாமையின் இடத்தை அறிவு எடுத்துக்கொள்ளும். அந்த சமயத்தில் நீதியின் ஆளுகையும் அன்பின் பிரமாணமும், சயநலத்தின் பிரமாணத்தின் கீழ் பாவத்தின் ஆளுகையை முறியடிக்கும். ஆயிர வருட யுகத்தில் சாத்தான் ஜாதிகளை மோசம் போக்காதபடி கட்டப்படுவான். மத்தியஸ்த ஆளுகையின் சாதகமான நிலைமைகளின் கீழ் மனுக்குலம் முழுவதும், கர்த்தரைப் பற்றிய அறிவில் முன்னேறவும் தங்களுடைய இருதயங்களையும் வாழ்க்கைகளையும் அவரது அன்பின் பிரமாணத்திற்கு இசைவாகக் கொண்டு வரவும் எதிர்பார்க்கப்படும். சரியான திசையில் தங்களை கொண்டு செல்ல முயற்சிக்காதவர்கள் நூறு ஆண்டுகள் சோதனைக்குப் பின் இரண்டாம் மரணத்தில் அழிக்கப்படுவார்கள். (ஏசாயா 65:20) அப்படிப்பட்டவன் மாற்றப்பட்ட நிலைமையில் வாலிபன் எண்ணப்படுவான்.

முன்னேற்றம் அடைவதில் தோல்வியடைகிறவர்களுக்கு எதிரான நியாயத்தீர்ப்பு இப்படியாக இருக்கும்போது மேலும் அவர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படாது. நீதியை நாடி, ராஜ்யத்தின் பிரமாணங்களுக்கு இசைவாக முன்னேற்றம் அடைகிறவர்களுக்கு சாதகமாக அதே நியாயத்தீர்ப்பு, அதே நியாயதிபதி மூலம் கிரியை செய்யும். ஆகையால் வருடா வருடம் அவர்கள் மனதின்படி, சரீரத்தின்படி, ஒழுக்க நீதியாக பலமடைந்து முன்னேறுவார்கள். தகப்பனாகிய ஆதாமின் பூரண முழுமையான மனித நிலைமைக்கு, தேவன் சிருஷ்டிக்கும் போது இருந்த தேவனுடைய சாயல் மற்றும் ரூபத்திற்கு படிப்படியாக முன்னேறுவார்கள். இப்படியாக உலகத்தைப் பொறுத்த வரையில் உயிர்த்தெழுதல் என்பது படிப்படியான ஒரு வேலையாக இருக்கும். முதல்படி, இல்லாமை மற்றும் நினைவற்ற நித்திரையிலிருந்து எழுப்புதல் ஆகும். அதன் தொடர்ச்சியான படிகள் நியாயத்தீர்ப்பின் திசையில் இருக்கும். சோதனையில் இருப்பவர்களுடைய நடத்தைகள் அங்கீகரிக்கப்படும் அல்லது அங்கீகரிக்கப்படாது. அவர்களுக்கான தீர்ப்பு தேவனுடைய வெகுமதிக்கு நித்திய ஜீவனுக்கு அபாத்திரராக, திருத்த முடியாதவர்களாக இரண்டாம் மரணத்திற்குரிய –வர்களாக இருப்பார்கள் அல்லது அவர்களது பூரணத்தில், அப்பொழுது பரவியிருக்கும் என்று வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட ஆசீர்வாதமான நிலைமையின் கீழ், அவர்களது இறுதியான தகுதி மூலம் மாபெரும் வரமாகிய நித்திய ஜீவனை பெற்று அனுபவிப்பார்கள். அப்பொழுது துக்கம் இராது, மரணம் இராது, அலறுதலுமிராது. ஏனெனில் இனி பாவமும் பாவத்தின் தண்டனையும் இராது. ஏனெனில் முந்தினவைகள் எல்லாம் ஒழிந்து போகும். (வெளி. 21:4)

மரித்த நிலைமை ஒரு நித்திரையாக பேசப்படுகிறது

மரித்த அனைவரின் நிலைமையும் உயிர்த்தெழுதலின் நேரம் வரும் வரை முழுவதும் ஒன்றும் அறியாத நிலைமைதான். “நீ போகிற பாதாளத்திலே செய்கையும் வித்தையும் அறிவும் ஞானமும் இல்லையே;” “அவன் பிள்ளைகள் கனமடைந்தாலும் உணரான்; அவர்கள் சிறுமைப்பட்டாலும், அவர்களைக் கவனியான்.” கடந்த கால முற்பிதாக்கள் ஒவ்வொருவரைப் பற்றியும் எழுதப்பட்டிருப்பவை: “தாவீது தன் பிதாக்களோடே நித்திரையடைந்தான்.” “சாலோமோன் தன் பிதாக்களோடே நித்திரை அடைந்தான்.” புதிய ஏற்பாட்டிலும் இதே போல பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. “ஸ்தேவான் நித்திரை அடைந்தான்.” கர்த்தர் உயிர்த்தெழுந்த பிறகு அவரை பார்த்தவர்களைக் குறித்து அப்போஸ்தலர் பவுல் நறுகிறதாவது: “அவர் ஐந்நூறு பேருக்கும் அதிகமான சகோதரருக்கும் ஒரே வேளையில் தரிசனமானார்; அவர்களில் அநேகர் இந்நாள் வரைக்கும் இருக்கிறார்கள். சிலர் மாத்திரம் நித்திரையடைந்தார்கள்;” மறுபடியும் அவர் “கிறிஸ்துவுக்குள் நித்திரை அடைந்த” சிலரைக் குறித்து பேசுகிறார். (கிறிஸ்து என்பது புது சிருஷ்டியாக நமது கர்த்தருக்கும் அவரது ஸ்தானத்திற்கும் பெயர். இயேசு என்பது இரட்சகரின் பெயராக இருக்கிறது. அவரது பலியின் மூலமாக எல்லா மனுஷருக்கும் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழும் சந்தர்ப்பம் வருகிறது) இங்கே கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கிற சபைக்கும், “இயேசுவுக்குள் நித்திரையடைந்த” பொதுவான உலகத்தின் மனுக்குலத்திற்கும் வித்தியாசத்தை காண்பிக்கிறார். (பிரசங்கி 9:10; யோபு 14:21; 1 ராஜாக்கள் 2:10; 11:43; அப்போஸ்தலர் 7:60; 1 கொரிந்தியர் 15:6,18; 1 தெசலோனிக்கேயர் 4:14)

இந்த நித்திரை நிலைமை, சபைக்கும் கூட கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகை காலம் வரைக்கும் என்று அப்போஸ்தலர் காண்பிக்கிறார். கர்த்தரின் இரண்டாம் வருகையின் சமயத்தில் உயிரோடு இருக்கும் சபை அங்கங்கள் நித்திரை அடைந்தவர்களுக்கு முந்தி ஆசீர்வதிக்கப்பட மாட்டார்கள். ஆனால் மாறாக, உயிரோடிருப்பவர்கள் “நித்திரையடைந்தவர்களுக்கு முந்திக் கொள்ளுவதில்லை.” ஏனெனில் கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்கள் முதலாவது எழுந்திருப்பார்கள். பிறகு உயிரோடிருக்கும் நாமும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டு இறுதியாக நமது “மறுரூபமடைதலை” அனுபவிப்போம்.

“நீ விதைக்கிற போது இனி உண்டாகும் மேனிமைய விதைக்கவில்லை”

உயிர்த்தெழும் அந்த கணத்தில் அவர்களது நிலைமை மரணம் அடைந்த அடுத்த கணத்தில் இருப்பது போல காணப்படும். எனெனில் “பாதாளத்திலே செய்கையும் வித்தையும் அறிவும் ஞானமும் இல்லை.” உலகத்தார் உயிர்த்தெழும் சரீரம் அவர்கள் மரிக்கும் போது இருந்த சரீரத்தைப் போலவே இருக்கும். எனினும் அதே அணுக்கள் இருக்காது. ஏனெனில் தேவனின் கைகளில் மண்ணில் ஒரு துகள் (அணு) இந்த மாபெரும் வேலையில் இன்னொரு துகளைப் போல நல்லதாகவே இருக்கும். இப்படியாக அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார்: “நீ விதைக்கும் பொழுது இனி உண்டாகும் மேனியை விதைக்கவில்லை.” உலகத்தார் உயிர்த்தெழும் போது அவர்களது சரீரமானது புதிய சரீரமாக இருக்கும். அதாவது அதன் அணுக்கள் எல்லாம் வேறு அணுக்களாக இருக்கும். ஆனால் அவை பழைய சரீரமாக இருக்கும். அதாவது மரித்து மண்ணுக்குச் சென்ற சரீரங்களின் நகலாக (duplicate) இருக்கும். தேவனையும் அவருடைய வல்லமையையும் உயிர்த்தெழுதலின் காரியத்தை உலகத்தின் சிந்தை அறியாதிருப்பது ஆச்சரியம்

அல்ல. அது மனிதனுடைய ஆதி சிருஷ்டிப்பைக் காட்டிலும் மிகவும் அற்புதமானதும், மிகவும் ஆச்சரியமானதுமாக இருக்கும். இப்படியாக அது உலக மனுக்குலத்திற்கும் பரலோக தூதர்களுக்கும் கூட இருக்கும். அது சர்வ வல்லமையுள்ள தெய்வீகத்தின் எப்பொழுதுக்குமான மாபெரும் கண்காட்சியாக இருக்கும்.

ஆதியிலே தமது ரூபத்தின்படியும் தமது சாயலின்படியும் பூமியின் மண்ணிலிருந்து மனிதனை உண்டாக்கிய அவர், மறுபடியும் பூமியின் மண்ணிலிருந்து உருவாக்கி ஜீவ ஆவியை கொடுக்க வல்லமையுடையவராயிருக்கிறார். அவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் தற்காலத்தில் உள்ள மூளையுடன் மறுசீரமைப்பதில் தமது சர்வ வல்லமையையும் அளவில்லா ஞானத்தையும் காண்பிப்பார். அந்த மூளையில் தற்கால வாழ்க்கையில் வெளிப்பட்ட காரியங்களையும் சூழ்நிலைகளையும் வேறு நேரத்திலும் வேறு இடத்திலும் காண்பதற்கு போனோ கிராமிய பதிவு செய்வது போல பதிவு செய்வார். கோடிக்கணக்கானவரின் சிந்தனைகளை சரியானபடி திருப்பிக் கொண்டு வரக்கூடிய வல்லமையை எல்லையில்லா சர்வ வல்லவரால் மட்டுமே முடியும்.நம்முடைய தலையிலுள்ள முடியெல்லாம் எண்ணப்பட்டிருக்கிறது என்றும் அவருக்கு தெரியாமல் ஒரு குருவிக்கூட தரையில் விழாது என்றும் சொன்னவரே அவர். அவர் மட்டுமேஇப்படிப்பட்ட ஆச்சரியமான ஒரு காரியத்தைச் செய்யக்கூடும். அவருடைய வார்த்தையினால் வெளிப்படுத்தப்பட்டவைகள் மூலமாக நாம் அவரில் நம்பிக்கை வைக்க கற்றுக்கொண்டிருப்பதால் மட்டுமே, நிகழ்த்தப்படும் என்று வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட அப்படிப்பட்ட அற்புதமான அதிசயத்தில் நம்பிக்கை வைக்க முடியும்.

உலக மனுமக்கள் அனைவரும் ஒரே நேரத்தில் எழும்பி வருவார்கள் என்று நாம் எதிர்பார்க்கத் தேவையில்லை. மேசியாவின் ராஜ்யத்தில் ஆரம்பிக்கப்படும் முதல் வேலை, கல்லறைக்கு செல்லாதிருக்கிற, ஆனால் மரணத்தில் இருக்கிற, அதாவது முழுமையாக ஜீவனோடு இராதவர்களிடம் மரணத்தின் வல்லமையிலிருந்து முழு விடுதலை ஆரம்பிக்கும். இவர்களிடம் திரும்பக் கொடுத்தலின் வேலை ஓரளவுக்கு நடக்கும்பொழுது, இதற்கு முன் மரண நித்திரைக்குச் சென்ற சிலர் எழுப்பப்படுவார்கள் என்று நாம் எதிர்பார்க்கலாம். அவர்கள் மகிமையான நாளின் ஆசீர்வாதத்தில் பங்கு பெறுவார்கள். பிறகு மற்றவர்கள் இன்னும் மற்றவர்கள் எழும்புவார்கள். முடிவாக, அந்த நாளில், கிறிஸ்துவின் நாளில் "பிரேதக்குழியிலுள்ள அனைவரும் மனுஷகுமாரனுடைய சத்தத்தை கேட்டு;" "புறப்படுவார்கள்." அவர்கள் நன்மை, அன்பு, தேவனுடைய இரக்கம் இவற்றின் அறிவுக்குள் கொண்டு வரப்படுவார்கள். அவர்கள் முடிவில் மனுக்குலத்தின் பூரணத்திற்கு வந்தால் இந்த சமயத்தில் பூமியானது அவரது மீட்கப்பட்ட மானிட வம்சங்களுக்காக தேவனுடைய பரதீசாக தயார்படுத்தப்படும்.

இந்த சமயத்தில் இந்த யுகத்தில் "அழைக்கப்பட்ட" அனைவரும், ராஜ்ய வகுப்பாரின் ஒரு இடத்திற்கு, ஒரு சுபாவ மாறுதலுக்கு, மானிட தெய்வீக சுபாவத்திற்கு, தெய்வீக ஏற்பாடுகளின் கீழ் கனம், மகிமை மற்றும் சாகாமையுடனான தெய்வீக சுபாவத்திற்கான பூரணத்திற்கு நம்முடைய "அழைப்பையும் தெரிந்து கொள்ளுதலையும் உறுதிப்படுத்த" நாட வேண்டும் என்பதே உபதேசமாக இருக்கிறது.